

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **HAVLENA v.o.s.**, se sídlem tř. J. P. Koubka 81, Blatná, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č. j. 15134/16/5300-21443-708158, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2021, č. j. 5 Af 46/2016-61,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl v záhlaví označený rozsudek, jímž Městský soud v Praze zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č. j. 15134/16/5300-21443-708158.

[2] Usnesením ze dne 23. 3. 2021, č. j. 1 Afs 72/2021 – 10, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Současně ho poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[3] Usnesení bylo stěžovateli doručeno do datové schránky dne 24. 3. 2021. Podle § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *„lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“* V posuzovaném případě připadl poslední den lhůty k zaplacení soudního poplatku na čtvrtek 8. 4. 2021. Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[4] Pro úplnost soud dodává, že nepřehlédl, že stěžovatel je insolvenčním správcem. V této souvislosti odkazuje na usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 Afs 135/2018 – 71, v němž dovodil, že „[n]a řízení před správními soudy se nepoužije § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 293/2013 Sb., který od placení soudního poplatku osvobozuje insolvenčního správce nebo dlužníka s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku.“

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu